

Sub pașii vremii

Liliana Trif & Ioan Grigoraș

- Mă vei ierta c-am pălmuit destinul
Cu nepăsarea celei ce-a dorit
Să-ndese-n traista fericirii chinul
De-a fi târziu. Atâta infinit

N-am colindat nicicând, sub pașii vremii
S-au așternut când slove, când tăceri,
Iubirea rareori acordă premii
Celor ce plâng sau celor efemeri,

Dar noi suntem o perlă sidefie
Născută-n scoica primei întrebări,
Ne-a aruncat pe-un țărm de poezie
Un val de timp din largul altei mări.

- Să ierte marea valul care plânge
Pe vârful stâncii ascuțit de dor...
Eu ce să iert când ți-am sorbit din sânge
Un strop de curcubeu ca să nu mor?

Din trupul tău am smuls parfumul nopții,
Să mă-nvelesc atunci când te respir,
Dintr-un hoinar pierdut în calea sorții
M-ai transformat în vers și elixir

Ai diluat subtil în poezie,
Pe drumul gri al vieții nu-s stingher,
Cu tine aș rămâne-o veșnicie
Chiar dacă n-am prea multe să-ți ofer.

Liliana Trif & Ioan Grigoraș